

РЕШЕНИЕ

№ 8340

гр. София, 23.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 27.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **6635** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на П. 78 Е.,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя С. М. К., чрез адв. В. В. срещу Заповед №0417142 от 13.05.2019 г. на началник на отдел „Оперативни дейности“ – С. в Главна дирекция /ГД/ „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП за налагане на принудителната административна мярка „запечатване на търговски обект“- магазин за хранителни стоки, находящ се в [населено място], [улица] и забрана за достъп до него за срок от 5 дни.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна и немотивирана, издадена в противоречие с материалния закон, като се поддържа, че не са налице материалноправните предпоставки на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а” ЗДДС. Жалбоподателят твърди, че при издаването на оспорената заповед са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В подкрепа на доводите си изтъква, че ПАМ е наложена без да са установени административни нарушения и да е издадено наказателно постановление. Изтъква, че с връчването на процесната заповед не е издадено и връчено наказателно постановление и посочен размер на имуществена санкция, при заплащането на която мярката да бъде прекратена на осн. чл. 187, ал.4 от ЗДДС. Изразява искане ПАМ да бъде отменена.

Претендират се направените по делото разноски.

Жалбоподателят, редовно призван, се представлява в открито съдебно заседание от адв. Д. с пълномощно по делото. Поддържа подадената жалба и претендира разноските, направени в производството, за които представя списък. Представена е писмена защита.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. Р. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатското възнаграждение. Представя писмени бележки.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установени следните обстоятелства по делото:

На 25.04.2019 г. в 14:05ч. в [населено място] на [улица] е извършена проверка на търговски обект по смисъла на параграф 1, т.41 от ДР на ЗДДС - магазин за хранителни стоки, стопанисван от П. 78 Е.,[ЕИК].

При проверката е установено, че не е представена за проверка книгата за дневните финансови отчети за текущата година - 2019г. на наличното и работещо ФУ модел „Т.-ЗМ-V-2” с ИН на ФУ ЗК 073362 и ФП №50144095. Резултатите от проверката са обективирани в Протокол №0417142/25.04.2019 г.

Въз основа на данните от проверката административният орган е приел, че е нарушена разпоредбата на чл. 42, ал.1, т.4 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. за регистрация и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговски обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин на МФ, във връзка с чл. 118, ал.4, т.1 от ЗДДС.

Въз основа на констатираното на основание чл.186, ал.1, т.1, б.“д“ ЗДДС, е издадена процесната заповед за налагане на ПАМ №0417142/13.05.2018 г. - запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок от 5 дни, като в същата са изложени мотиви, че неспазването на задължението за съхраняване на книга за дневните финансови отчети прави невъзможно установяването на множество факти, от които може да се заключи дали фискалното устройство работи при спазване на изискванията за Наредба №Н-18/13.12.2006 г. на министъра на финансите и по-конкретно информацията относно дневни и месечни финансови отчети, отпечатани от ФУ, като липсата и води до извод за ненадеждна отчетност на ФУ, въведено за работа в обекта. Посочено е още, че се създават предпоставки за извършване на други нарушения на реда за регистриране и отчитане на продажбите чрез касовия апарат, за неяснота относно действително реализираните приходи от продажби. Във връзка с мотивите е посочено, че с извършеното нарушение е накърнен интересът на държавата за правилното определяне на реализираните от търговеца приходи от продажби, действително достигнатия оборот от дейността му.

По делото са приети доказателствата представени с административната преписка, както и гласни доказателства – изслушани са свидетелите – С. С. – К. - на длъжност инспектор по приходите в ЦУ на НАП „Фискален контрол“ и Т. Е. М. – на длъжност инспектор по приходите в ЦУ на НАП „Фискален контрол“.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективирания в същия властническо волеизявление, поради

което има правен интерес от оспорване. Оспореният индивидуален административен акт подлежи на пряк съдебен контрол за законосъобразност, а жалбата срещу същия е депозирана в срока по чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В съответствие с нормата на чл. 186, ал. 3 ЗДДС компетентен да наложи принудителна административна мярка по ал. 1 е орган по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. На основание законово предвидената възможност за делегиране на компетентност, със Заповед № ЗЦУ – ОНР-16 от 17.05.2018г. /лист 70 по делото/ изпълнителният директор на НАП е възложил на директорите на дирекции „Контрол“ в ТД на НАП и началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. Видно от Заповед №2108 от 30.03.2018г. /лист 69 по делото/ на изпълнителния директор на НАП на наложилния процесната принудителна административна мярка Л. Д. е възложено да изпълнява и длъжността началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. Предвид горните мотиви, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на делегираната му предметна компетентност.

Заповедта е постановена в предписаната от закона форма.

Съдът не установява допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените.

Оспореният индивидуален административен акт е съответен на материалния закон и неговата цел поради следното:

Съгласно чл. 186, т. 1 б „д“ от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискалните устройства или интегрираните автоматизирани системи за управление на търговската дейност, включително и съхраняване на данни в контролна лента на електронен носител. Според нормата на чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, при прилагане на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето. Съгласно чл. 42, ал. 1, т. 4 от Наредба-18/13.12.2006 г., книгата за дневните финансови отчети на фискалното устройство се съхранява от задължените лица със стационарен търговски обект в търговския обект с изключение на случаите по чл. 11, ал. 3 и чл. 14, ал. 3 от Наредбата. Правилно е посочено в процесната заповед, че в случая тези хипотези не са приложими.

При извършената от контролните органи проверка е установено, че в търговския обект не се съхранява книга за ДФО, като същата не е представена и при поискване, за което е съставен ПИП №0417142/25.04.2019г. Не е изпълнено задължението, въведено с нормата на чл. 42, ал. 1, т. 4 от Наредба-18/13.12.2006 г. Осъществен е съставът на нарушението, посочено в чл. 186, т. 1 б „д“ от ЗДДС, поради което са налице предпоставките за налагане на ПАМ. В хода на извършената проверка и в хода на настоящото съдебно производство, направените с ПИП констатации не са оборени от жалбоподателя. Напротив, установеното нарушение се потвърди с разпита на свидетелите в проведеното по делото съдебно заседание от 27.11.2019г., обективирани

в протокол от същата дата.

Оспорената заповед отговаря на целта на закона – промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, като прекия резултат е правилно и точно съхранение на документи и съответно отчитане на оборота, респ. недопускане на вреда за фиска. Това изцяло съответства на нормативно уредената обща и частна превенция при налагане на ПАМ по чл.22 ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на нарушения, както и прекратяване на вече допуснати административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях. Препятстването на контролната дейност по правилно отчитане на оборотите, респ. на приходите от търговската дейност, правилно е преценена от приходния орган като обуславящо обществен интерес по налагане на мярката за сравнително кратък период от 5 дни.

Възражението на жалбоподателя, че считано от 02.07.2019г. за него не съществува задължение да съхранява ДФО в книгата по чл. 39, ал.5 от Наредба № Н-18/2006 г., е неоснователно. По силата на пар. 21, ал.2 от ПЗР на Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № Н-18 от 2006 г. до привеждане на въведените в експлоатация ФУ в съответствие с изискванията на чл. 39, ал. 1, но не по-късно от 31 март 2020 г., лицето по чл. 3 е задължено да отпечатва дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет и в КЛЕН за всеки ден (за всеки 24 часа), през който в устройството са регистрирани продажби/сторно или служебно въведени операции. Респ. отпечатаните ДФО следва да се съхраняват в специалната книга за това по чл.39, ал.5 от Наредба № Н-18/2006г.

Неоснователни са и оплакванията в жалбата относно възпрепятстване за приложение на разпоредбата на чл.187, ал. 4 ЗДДС, тъй като смисълът на посочената норма е да насърчи събирането на наложените поради административни нарушения глоби и имуществени санкции и тази разпоредба няма нищо общо с предпоставките за налагане или отмяна на допуснато предварително изпълнение с разпореждане на административния орган, издал процесната принудителна административна мярка. ПАМ се прилага самостоятелно и независимо от предвидените за установеното административно нарушение глоби или имуществени санкции. Отделно след издаване на НП, санкционираното лице не е възпрепятствано за заплати санкцията изцяло и да предприеме съответни стъпки предвидени в същата норма.

По изложените съображения възражението на жалбоподателя за липса на нарушения по чл.42, ал.1, т.4 от Наредба № Н-18/2006 г. след 02.07.2019 г. е изцяло неоснователно. Установените нарушения правилно и обосновано са дали основание на органа при условията на обвързана компетентност да наложи мярката по чл.186, ал.1, т.1, б.“д“ от ЗДДС.

Предвид изложените съображения, съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт отговаря на изискванията за законосъобразност, поради което жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с чл. 144 АПК съдът дължи произнасяне по претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съответствие с нормата на чл. 143, ал. 4 АПК във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК на ТД на НАП С. следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид фактическата и правна сложност на делото и предприетите от пълномощника на ответника съдопроизводствени действия, следва да бъде в минималния размер, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на

правната помощ – 100 лева.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 16 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. 78 Е.,[ЕИК], срещу Заповед № 0417142/13.05.2019г. на началник на отдел „Оперативни дейности“ – С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП за налагане на принудителната административна мярка „запечатване на търговски обект“- магазин за хранителни стоки, находящ се в [населено място], [улица] и забрана за достъп до него за срок от 5 дни.

ОСЪЖДА П. 78 Е.,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя С. М. К. да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: